

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Feria. iii. post. iiii. d[omi]nicam aduentus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

Feria. II. post dñicam. III.

epiphanie cū interesse magnitudinis christū infantē pānis iuolutū tū p̄sepe postū vidit. Et circa illū thronū aureū ad similitudinē iridis. Eratq; ex utraq; p̄e multitudo angeloz cū adorantiū t̄ oculoꝝ suoz acies in illū ideclinabiliter figentiū. Nec mirū. Ip̄s est em̄ sp̄osus forma p̄ si. ho. In quē recte ap̄to desiderat̄ angeli p̄spicere. Bern. Plenū p̄orsus ois sc̄antiaz videt̄ re hoīem hoīs p̄ditore.

Pro tertio. Audisti rē. Forte gliarū hō p̄ctoꝝ dīcedo q̄ dī filiū tā tibi adq̄ fuit hereditatē celestē. Sz nota q̄ lex dī. ff. de addendo reruz dñio. l. res empta ab aliq̄ p̄dū manet penes venditorē in periculo e⁹. Et. x. ij. q. iij. Nabuchodonosor. Vasis ire nūq; daret dñs iteritū si nō sp̄o taneū inuenter h̄e hō p̄ctm̄. p̄ q̄d vīez est cā volūtaria in amissioe hereditatis celestis. Forma parabolā siue casum iuxta legē d̄ re empta quā venditā nōdūz tradidit emptori. iō in periculo venditoris ē. Expone rē. Notādo illud j. Cor. vj. Empti enim estis p̄cio magno. Sz ps. di. Ania mea in manib; meis semp. Si p̄perit in manib; v̄is ad periculū erit p̄e dānationis. Nā vt habet Watt. xxv. Ibunt impij in sup̄pliciiū eternum.

Feria. iij. post. iij. dñicam aduentus

Hora est iam

rē. Domin⁹ p̄e est Phil. iij. Quia dñs p̄e ē iō hora est rē. vt eū reuerent̄ suscipiam⁹. Et. ar. p̄e trib; modis. Generaliter/ specialiter/ singulariter. P̄ctio generalit̄ oib; creatur; p̄e ē p̄ cēntiā p̄ntiā t̄ potentia. Act. xvij. In ip̄so em̄ vivim⁹ mouemur t̄ sum⁹. Secōdo specialit̄ iustis p̄e ē p̄ grām Apoē. xxj. Ecce tabernaculū dei cū hoib; t̄ habitabit cum eis. Tertio singularit̄ p̄e ē hoib; p̄ hūanitatē assumptione. ps. Dñs p̄tutū nobiscū rē.

Hora est rē.

Pro p̄mo. An somn⁹ p̄cti formalit̄ dici possit p̄uatio boni nature. Q. sic. Lu. x. Plag; impositis rē. Glosa. P̄ctm̄ vulnerat i naturalib; q̄d nō c̄r̄v̄ez si nihil auferat a p̄fectione nature. Contra si sic

p̄ctā nō differrent specie. qz eēt p̄uatiōes eiusdē boni. Rūder Sco. in. ij. dis. xxv. re citās p̄mo opinione Bonauē. d. i. qz p̄ctm̄ ē p̄uatiō illi⁹ boni in q̄ ē qz illi nocet/ qz fm̄ Aug. li. xij. d. ci. dei. Valū illud bonū corū rūp̄it cui nocet; nō nocet nisi illi in q̄ est. Sz h̄ reprobat Sco. qz cū illi bonuz in q̄ est sit finitū/ p̄ ablationē alicui⁹ finiti boni ab eo aliquātiens facta formalit̄ posset p̄sumi. Ad Arg. at rūder qz nocet illi in alio n̄ in se ab eo auferendo aliquā p̄fectionē sibi p̄ueniētē. Ad arg. at dōm qz h̄ vulnerat nullā p̄tē sui amittit sz p̄tinuitas soluit̄ ee p̄ h̄ res dat̄ min⁹ habit̄ ad op̄atōes suas. Natura igit̄ integra manēs fm̄ Diony. d. di. no. vulnerat qm̄ fit ihabit̄ ad vsū rectū qd̄ sit p̄ crebra carentiā rectitudis actualit̄. Hec Sco. P̄o fundamēto inīerabilia icōmoda veniūt ex p̄ctō. iō sūme est fugiē dū Arrige. Virtutē p̄ctē t̄ viciū fuge. qd̄ sit honestū q̄re qd̄ v̄ile. qd̄ turpe fugando fuga. Et Sen. ad Lucl. Proīce vicia que cor tuū lantāt q̄ si aliter extrahi neq̄rēt cor ip̄m cū illis euellēdū erat. Vide q̄ q̄tum inficiūt vicia naturā hūanaz. Sz q̄stio est An p̄ctm̄ formalit̄ rē. Dic rē. vt s. Et q̄ p̄clude q̄d̄ est adū sit p̄ctm̄ qd̄ sic naturā ip̄am in habitū reddit ad bonū. Q̄ p̄ctm̄ sustinebūt a iudice sūme opprobriū q̄ naturā rōnalē a deo sibi datā sic inficiūt Bern. Te mibi si talētū mibi traditū negligent̄ suauero p̄cioso sanguie agni icōraminati mag; appetitū. Audite miseri p̄ctoꝝes q̄ p̄ctia aiaz inficit̄ imo interficit̄/ auerit/ luxuriosi rē. Vere magna fatuit̄ as seipm̄ p̄prio gladio. i. p̄ria volūtate vulnerare deb; bilitare morbidū reddere. Recte figurat̄ p̄ctoꝝ per illū q̄ d̄cedēdebat ab hierl̄m i hiericho q̄ incidit i latrones q̄ expo. eū t̄ pla. impo. abierūt semiuivo relicto. Lu. x. Et p̄pone rē. Amb. li. de offi. Que pena gūioꝝ q̄ vulnus p̄ctie. 3g. li. de sum. bo. Nulla grauior̄ pena q̄ mala p̄ctiētia

Pro secundo dicas d̄ sancto Thoma ap̄to vel alia die quo festum occurret de quo sunt tria contemplanda. Prīmū ē subiectiue obedientiōis p̄romptitudo. Secūduz est charitatiue affectionis magnitudo. Tertium est honestatiue conde; scensionis celsitudo. Vide alibi sez in alio volumine. in loco sup̄.

Pro tertio. Audistis rē. Exēplo ita q̄ bti Thome studeatis dño inhere resti vultis inter amicos eius nūerari. Et nota q̄ lex di. ff. d̄ inoffi. testa. l. liberi. Qui cū inimicis meis est: amicus meus non est. Si ergo estis cū diabolo nō estis amici dī. Et. xxij. q. v. ca. Si apud. Regib; et dñis equalibus debet fidelitas: multo magis dō. Attendite: Si rex p̄cipere alicui di. Serui mihi fideliter et veni mecum: nolle iret cū rege aduersario: nōne grauit ille puniendus esset tanq̄ regis aduersarius. Exponē rē. Horādo illud Luc. xij. Inimicos meos q̄ noluerūt me regnare supra se adducite huc ante me et interficite.

Seria. iij. post. iij. dñicam Aduen.

Hora est iaz

Hora est iaz. rē. Nihil solliciti sitis Phil. iij. Si surgere vultis a somno peccati. Nihil solliciti sitis. s. sollicitudine supflua mūdanoz: aut sollicitudine nimis anxia p̄ remissione peccōz. Cui? rō afflīgi pōt qz dñs p̄pe est. Tū p̄ mysteriuz incarnationis q̄ ad primū aduentū. Tū p̄ beneficiū visitatiōis q̄ ad scdm. Tū p̄ iudiciū retributiōis q̄ ad tertiū. De p̄mo. Ela. vij. Vocab̄ nomē eius emanuel. i. nobiscū deus. De scdo. Matth. vl. Ecce ego vobiscū sum rē. De tertio: Ecce ego venio cito et merces mea mecum est rē.

hora est rē.

Pro p̄mo. An peccm̄ sit formalit̄ puatio boni grē. Sic. Per peccm̄ mortale destruit̄ gratia. Cōtra. B̄ra a solo deo p̄ creatione est et ab eo solo p̄suat: et quādo destruit̄ annihilat: qz cuius p̄ductio est creatio: illi destructio est annihilatio. Responder̄ scōf. in. ij. di. xxxv. Dicunt aliq̄ qz peccm̄ est puatio boni spūalis siue supnaturaalis vicz grē: sed p̄ primū peccatū totalr̄ tollitur grā: scdm̄ peccm̄ nō erit peccm̄: qz nihil corrūper. Item seq̄retur qz oia peccā mortalia essent eiusdē rōnis in formali ratione puatiōis. Ad argumentū aut̄ dico: qz peccm̄ nō p̄ effectiue corrūpe gratiā: sed tm̄ demeritorie: ita qz volūtas p̄us naturaliter se auertit d̄ deus cessz̄ conseruare grām. Non est igit̄ peccm̄ formalit̄ puatio grē quā nō ex incōp̄silitate destruit: sed

vt demeritū. **Hec Scor.** Pro fundamento. Venenū mōrtifex est malicia peccati De q̄ Sene. ad Lucil. Malicia ip̄a maxī mā p̄tē sui veneni bibit. Venenū qd̄ sp̄entes hnt̄ in alienā p̄ferū p̄niciā: sine sua cōtinēt. nō ē huic sile hoc. hnt̄ b; pessimū ē. s̄e pessimū qm̄ aie mortificatiū. **Barvindocm̄. in Job.** Peccm̄ mors ē aie: mors debita pena peccati: sana vulnera morib; ab̄ est. **Sz de peccō qd̄ est: An sit formalit̄ rē. Dic rē. rē. Et q̄ p̄clud̄ q̄tū tere dnt̄ p̄ores diuinū iudiciū q̄ volūtarie p̄z p̄mittētes grām dei p̄diderūt et ei? irā incurrūt. Dichee. v. Faciā in furore et in indignatiōe vltionē tui. Ro. ij. Scd̄z duriciā tuā et impe. cor: thesaurizas tibi irā. in die iudicij ire rē. O peccōres audite rē. O q̄terribile irā dei incurrisse: q̄ anofuz grāz dī amississe p̄ peccm̄. Figura. j. **Sach. j.** Antioch? intras templū spoliavit illd̄ ornāmētis suis et diuitijs suis. Antioch? stētiuz paup̄tat; interpretat: et signat peccm̄ qd̄ silet ad q̄ntam paup̄tatē adducit: et euz intratē templū cordis spoliat illd̄ donis grē et meritis. **Ber. Paup̄tas p̄niciōsa ē meritoz penuria. Et Apoc. iij. Hescit; qz rē.****

Pro scdo. Sup̄a dixim; de duob; h̄mis p̄posit; circa aduentū dñi in carnē rē. Nūc de tertio qd̄ ē venētis benignitas. De q̄ **Ber. in f. de epipha.** Apparuerat dei potētia in re; creatōe. Apparebat ei? sapia in eaz gubernatiōe. Benignitas aut̄ ei? maxie apparuit in hūanitat; assūptiōe. In q̄ em̄ mag; p̄medare poterat benignitatē suā q̄ suscipiēdo carnē meaz: Quid tātope declarat ei? misericōiam q̄ ip̄am suscepit. misericōiam. Quāto em̄ se minore fecit i hūanitate: tāto maiore se exhibuit in bōitate. Et q̄nto p̄ me vilior: tāto mihi charior ē. Hāc aut̄ benignitatē trīs p̄cipue ostēdit ad p̄ns p̄templāda.

Primū est naturalis p̄figuratio. **S**cdm̄ est figuratiōis sublimatio. **T**ertiū est sublimatiōis ordinatio. **I**n hoc s̄mone dicendū de p̄mo **U**bi est p̄siderāda p̄figuratio siue assilatiō triplex. **P**rima in naturē veritate. **S**cd̄a in gñis p̄formitate. **T**ertia in passibili q̄litate. **P**rima igit̄ p̄figuratio est i nate veritate **V**erā ei hūanitatē assūpsit eiusdē speciei